

ישע

414

שלנו

414 | במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ כסלו תשע"ה | 47 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן



הרב ראובן רז
מרצה בחוג ליהדות במכללה ירושלים

על הפרשה - וישב

ירידה לצורך עלייה

אלא משאלת לב של יעקב שאכן לא נתקיימה. בניגוד לרש"י, מדרש רבה בפרשתנו (פ"ד) מפרש את הפסוק "וישב יעקב" כאידיליה של התנחלות בארץ ישראל: "והחוסה בי ינחל ארץ זה יעקב וישב יעקב" וזאת בניגוד לעשיו ואלופיו: "ואת כולם ישא רוח יקח הבל זה עשיו ואלופיו" כוונת המדרש לסמיכות לפרשה הקודמת: "ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו... וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו".

נשאלת השאלה - מדוע מתעלם המדרש מהתלאות שמיד החלו לפקוד מחדש את

הפסוק הפותח את פרשתנו "וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען", יוצר רושם של שיבת יעקב אל המנוחה והנחלה לאחר התלאות הרבות שעבר בדרכו לחרן ובחזרתו ממנה. אולם רש"י כבר מעיר שאין זאת אלא אשליה שהרי כבר בפסוק השני מתחילות תלאות חדשות: "ויבא יוסף את דיבתם רעה אל אביהם" שכתוצאה מכך נתגלגלו לגלות מצרים, ולכן אומר רש"י: "ביקש יעקב לישב בשלוה, קפץ עליו רוגזו של יוסף... לא דיין לצדיקים מה שמתקן להם לעוה"ב אלא שמבקשים לישב בשלוה בעולם הזה". כלומר "וישב יעקב" אינה

"באומנות כמו באומנות", אומר המשפט המפורסם, "אין דבר כזה שאין דבר כזה". הכל אפשרי. הכל מותר. הכל פתוח להצגה, לדין ולמחלוקת. אבל מסתבר, שוב, שדווקא אנשי האקדמיה המטיפים יום יום לחופש דעות ומביעים חשש לפגיעה בדמוקרטיה ובחופש הביטוי, קובעים שדווקא יש דבר כזה שאין דבר כזה. הם פנו להנהלת אוניברסיטת תל אביב כדי למחות על הצגת תערוכה של אומנים מהר חברון בספריה המרכזית של האוניברסיטה ושמה "שבעה קנים: אמוני הר חברון עם הפנים לתל אביב-מפגש אומנות שחוצה גבולות". השבוע בישעמדה - על תרבות וצביעות.

המשך בעמוד הבא <

יציאה	כניסה	יציאה	כניסה
1714	1612	1716	1556
1715	1613	1717	1615
1719	1609	1715	1605

ישיעמדה

זמני העתה

ישראל שלי במפות

סט מפות המתאר את תולדות מדינת ישראל במזרח התיכון וכולל עובדות ונתונים המוכיחים את הזיקה ההיסטורית, הבעלות המשפטית והחשיבות של ההתיישבות והשליטה ביהודה ושומרון.

ועכשיו במחיר מסובסד ובהוצאה חדשה!

מציגים את האמת כחול על גבי מפה!



להזמנות
052-5665052



ומן העבר השני, ההבנה וההכלה לרוצחים ומחבלים פלשתינים מקבלת כמוזן את מלוא הסימפטיה וההבנה. כך, לפני חודש בדיוק, יום לאחר הפיגוע בבית הכנסת בהר נוף ניסו הסטודנטים הערבים באוניברסיטת תל אביב להרים הפגנה "לזכר דם השהידים ונגד הכיבוש". רוצים עוד דוגמה? זמן קצר לאחר מבצע 'צוק איתן' הזדעזעו סטודנטים ומרצים (ביניהם גם הפרופסורים רוזן צבי ולורברבוים) ממכתב תמיכה שהוציאה אוניברסיטת תל אביב תחת הכותרת "אוניברסיטת תל אביב מחבקת את כוחות הביטחון ומגנה תגובות פוגעניות ברשתות החברתיות". בתגובה, ארגנו הפרופסורים וחבריהם כנס תחת הכותרת "איך לחשוב על המלחמה" ובה אמר רוזן צבי: "חייבים להתאמץ ולנקות את השטח מהדיבור האינסופי הביטחוניסטי והפטריוטי, לא רק כי הוא מוכר עד לזרא, אלא כי הוא נועד לסגור ולמנוע מחשבה".

באוניברסיטת תל אביב, כך נראה, מלמדים פרופסורים שמאוד מטריד אותם דיבור פטריוטי שכנגדו צריך "להתאמץ ולנקות את השטח". חוץ מאוד מסוכנת בעיניהם "מניעת מחשבה". חוץ ממחשבה הנוגדת את המחשבה שלהם.

לא סתם זכו השניים בתואר פרופסור. הם זיהו היטב את הסכנה הגדולה: סטודנט תמים שייקלע לתערוכה המציגה ילד חובש כיפה מהלך בשדה, או אישה מתפללת רחמנא לצלן, עלול חלילה לחשוב שבהר חברון גרים אנשים נורמאליים

מהלך בשדה, או אישה מתפללת רחמנא לצלן, עלול חלילה לחשוב שבהר חברון גרים אנשים נורמאליים. כאלה שעוסקים בחיי היום יום ואינם שונים באופן מהותי מאחיהם בשפילת החוף. האם אפשר, חשבו לעצמם אנשי האקדמיה, להרשות שבלב ליבו של מוסד אקדמי אנחנו ניתן יד לאפשרות שמתנחלים עסוקים גם בציור ולא רק בכריתת עצי זית או ריסוס כתובות על מסגדים?

המתנחל, הוא הדמון המסורתי. לא אדם. לא איש משפחה. לא אדם שטרוד בפרנסה, חינוך ילדים או קריאת ספר טוב. המתנחל, מעצם מקום מגוריו הוא אדם פוליטי. בכל נשימה ונשימה שהוא נושם מעבר לקו הירוק הוא מבטא עמדה פוליטית וזו כאמור, אסורה על פי כללי האוניברסיטה.

ענבל גזית, תושבת עתניאל שיזמה את התערוכה סיפרה כי כשפנתה לאוניברסיטה בהצעה לקיים את התערוכה, וידאו אותה אנשי האוניברסיטה שהתערוכה היא לא פוליטית. לדבריה, הם צפו בתמונות קודם ורק לאחר מכן אישרו את קיומה. את המתקפה שבאה אחר כך היא לא צפתה. בכירים באוניברסיטה פנו אל ההנהלה ומחו, ביניהם פרופ' ישי רוזן צבי שכתב "אין לנו עניין באיכות האמנותית המפוקפקת והקישט הסכריני הנפרס בשורת ה'יצירות' שבמבואה. ענייננו הוא בכך שהתערוכה כולה מיועדת, באופן גלוי ומפורש, להוות מכבסה של הכיבוש, ולמכור (תרתי משמע) לחילוניות התל-אביבית כפסטורליה טהורה". הוסיף עליו פרופ' מנחם לורברבוים, ראש בית הספר לפילוסופיה באוניברסיטת תל אביב, שאמר כי "צריך לזכור שהתערוכה הזאת בהגדרתה העצמית מוצגת כפנייה של האמנים בני ההתנחלויות של הר חברון לתל אביב. זו פנייה שהיא ברוכה כשלעצמה, אבל היא רוויה בפוליטיקה. ולא נעשתה ממקום נייטרלי. המציאות הישראלית בהר חברון היא מציאות של כיבוש ושל כיבוש ביד קשה. אי אפשר לבוא בתמימות לתערוכה מעין זו, מבחינת ההשתמעויות הפוליטיות שלה".

לא סתם זכו השניים בתואר פרופסור. הם זיהו היטב את הסכנה הגדולה: סטודנט תמים שייקלע לתערוכה המציגה ילד חובש כיפה



בשיתוף המרכז לשיפוח יזמות ועסקים קטנים ביהודה, שומרון והבקעה www.mafli-shay.org.il

אניחי קדוש,

הבעלים של קייטרינג 'מעדנים' באלקנה 052-6260322



עסק שלנו



כל בעלי הקייטרינג אומרים שיש אצלם אוכל ביתי אבל אצלי זה באמת משהו אחר

איך מחליטים להקים עסק?

"לפני 8 שנים עבדתי כשוחט וזימנו אותי למילואים. כשהגעתי לפלוגה כבר הייתה שעת צהריים מאוחרת והחברה נהיו רעבים. הגענו לבסיס קטן עם מטבחון והרס"פ אמר שהטבח לא הגיע ומנסים לארגן מישהו מפלוגה אחרת. בינתיים הוא הציע שניכנס ונתחיל לבשל. אחד החברה הדרוזים אמר שהוא מוכן לבשל אבל כדי שלא להיכנס בלבגן של בישול עכ"ם הצעתי שאני אבשל. ורק כדי להבהיר: עד אז הייתי שורף חביתות בשני הצדדים. אמרתי לאמא שלי להיות זמינה לימים הקרובים ופשוט התחלתי... בסוף המילואים קיבלתי מהפלוגה תעודה של טבח מובחר. אחרי שנה התחלתי לבשל במטבח הביתי ולאט לאט התפתחנו".

מה מייחד את העסק שלך על פני עסקים אחרים?

"מה שמייחד אותנו זה בעיקר מאכלים מהמטבח המרוקאי. בהתחלה זה היה מהבית. שלוש שנים כשגרנו בעכו ואח"כ כשעברנו לשערי תקווה. היינו עושים אירוע פה ואירוע שם ובמקביל הייתי עובד במטבחים אחרים. למדתי שם המון ואז התחלתי

לאט לאט לרוץ לבד. הרעיון היה לא להיות תעשייתי עם מוצרים מעובדים, בשר קפוא או חומרים משמרים. אני עובד רק עם בשר טרי, אין אצלנו מוצרים מעובדים - מטבח ברמה הכי ביתית שאפשר. לא עושה אירועים של 600 איש. מקסימום 300 איש. אני יודע שכל בעלי הקייטרינג אומרים שיש אצלם אוכל ביתי אבל אצלי זה באמת משהו אחר. אין חומר משמר בשום צורה".

מי האישיות שהכי היית רוצה כלקוח?

"החלום שלי שהשף אייל שני יהיה באירוע שלי. הוא בשבילי סוג של סמל, כי הוא באמת אומן בתחום ויהיה לי לכבוד לבשל לו. יש לו ידע אדיר ותשוקה לאוכל שזה משהו נדיר. רק מהמקום הזה של התשוקה אפשר להגיע לרמה כזו".

מוצר שהיית רוצה להמליץ עלי?

"יש כמה מתכונים שאני בנית. פרגיות הבית

עם תיבול מיוחד שלי שהוא סודי. זה משהו שכל הלקוחות מכירים וכבר ביום שיש בבוקר הוא נגמר כי הלקוחות מכירים אותו".

איך מט"ש עזרו לך לקדם את העסק?

"קיבלנו מהם המון טיפים בנושא פרסום שבזה הם מאוד עזרו לי. היו עצות טובות ועזרו לנו מאוד מבחינה כלכלית כמו למשל להוריד במגוון של המכירה ולהגיע לאותו מחזור ביותר כמויות ופחות סוגים".



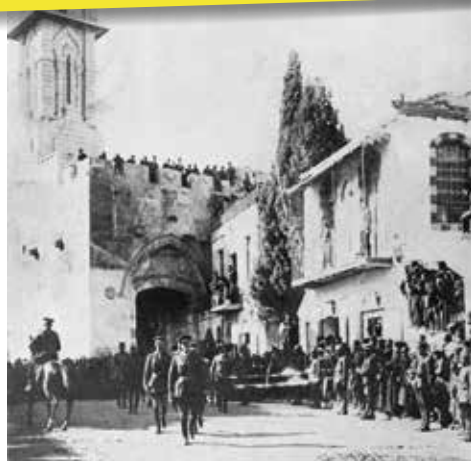
**אירוע
ישראלי**

זהו את האירוע שבתמונה

בכל שבוע נפרסם תמונה מאירוע חשוב לעם ישראל, ובקש לזהות את האירוע ומתי התרחש.

את התשובה יש לשלוח לפקס 02-6516662 או למייל: Hasbarayesha@gmail.com.

בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים. בהצלחה רבה!
התשובה לחידה מהפעם שעברה: משפטו של המרגל הישראלי, אלי כהן, בדמשק 1965.
הזוכה: יוסף אהרון מאשדוד. הפרס נשלח בדואר.



רגע לפני
שהמחירים
עולים

נופי טלמון הקהילה במרכז



יש שחר אמנה

דירות 3.5-5 חדרים ביישוב טלמון.

נופי טלמון פרוייקט המדורגים החדש נבנה בסנדרטים הגבוהים ביותר ובמחיר שכל אחד יכול. אתם מוזמנים לבוא ולהצטרף לקהילה חמה ביישוב טלמון שיש בו הכול.



נופי טלמון
הקהילה במרכז

לפרטים: צורי 052-3833889
www.nofeytalmon.co.il

החל מ-
695,000 ₪

בלבד

צמוד למדד תשומות הבניה 10.14

מרכז מידע אמנה | **1800-260-240**
www.amana.co.il



תלמה ולואיז

כל היום - זה כבר לא כל כך, ועל כוח הרצון שנדרש כדי לסיים את השורה. הרגשתי שיכורה, מאושרת בצורה שאי אפשר להסביר, מאוהבת בעצמי, באדמה, בתפוחים ובנוף המדהים של רמת הגולן; הרגשתי איך אני רוצה להיות חלק מהדבר הזה, איך כל נוח וכיף להיות מושבניקית מהרמה ולא להיות "מתנחלת" עם כל החבילה המתלווה לתואר. חשבתי לעצמי, איך זה יהיה לעבור לגור בקיבוץ חילוני? יסכימו לקבל אותנו? איך זה ישיעי על החיים שלנו? זה בכלל אפשרי? כמה פשוט זה נראה מתוך מטע התפוחים, לחיות ככה חילונים ליד דתיים. אין סוף רגשות ואין סוף מחשבות צפות ועולות בזמן שאנחנו ממלאים עוד ועוד מיכלים במאות תפוחים אדומים ומתוקים.

לא רציתי ללכת, הרגשתי שעוד לא מיציתי, שאני רוצה עוד ועוד מהקסם הזה. בדרך חזרה (מה לעשות, צריך לחזור למציאות), תהיתי איך אני מצליחה לגלות את התחושות האלו גם באינטנסיביות של החיים, איך אני לא מחכה עכשיו עוד שנה עד לפעם הבאה, איך אני מוצאת לגולן מקום בחיים שלי, והאם אני מספיק אמיצה לעשות את השינוי הזה? האם אני מסוגלת לעזוב את הרי בנימיני שאני כל כך אוהבת? ועד כמה צריך שנמשיך לגור דווקא כאן? אין לי תשובות, מודה, גם זה חלק מהקטע של להיות תלמה ולואיז, האומץ לחשוב ולדמיין שינויים ספונטניים בחיים.

די מהר חזרנו להיות צופיה (שם בדוי) ותמר, אבל ערמות התפוחים שהבאנו איננו, כולל זה שאני לועסת עכשיו תוך כדי כתיבה, מחזירים אותי לרגע לתחושת החופש הנפלאה הזו.

שתי מתנחלות לא כל כך צעירות ושני קיבוצניקים צעירים, קוטפים יחד ומנהלים שיחות נפש עמוקות על ילדים, משפחה והחיים בגולן, על זה שלקטוף שעה שעתיים זה נחמד, אבל לעשות את זה כל יום כל היום - זה כבר לא כל כך, ועל כוח הרצון שנדרש כדי לסיים את השורה

אז כמו שצריך. את הדרך עשינו בערפל כבד ובדידות מזהרת שקצת הזכירה לי את הכבישים כאן על גב ההר, רק שתחושת הפחד מאיזו אבן / בקת"ב / ירי - לא הייתה שם.

חשבתי לעצמי שהשקט והריחוק יחד עם התחושה שאין מתח באוויר, זה בדיוק מה שכל כך חיפשתי. למחרת מוקדם בבוקר יצאנו להגשים חלום ישן שלי, לקטוף תפוחים, לעבוד במרץ עבודת אדמה בלי שמאלנים ובלי מתנחלים, בלי תקשורת ובלי סיסמאות, שקט ועבודה פיזית אינטנסיבית. הגענו למטעים של קיבוץ עין זיוון, הוצמדנו לשני בחורים מקסימים בני הקיבוץ, קיבלנו תדרוך קצר, ולעבודה. שתי מתנחלות לא כל כך צעירות (צופיה סליחה, מקווה שאת לא נעלבת) ושני קיבוצניקים צעירים, קוטפים יחד ומנהלים שיחות נפש עמוקות על ילדים, משפחה והחיים בגולן, על זה שלקטוף שעה שעתיים זה נחמד, אבל לעשות את זה כל יום

כשהלתי הבחירות באוויר וכולם כאן רצים, מי לכנסת ומי הרחק ממנה, החלטתי לקיים כמה בחירות משלי.

ידויו: החיים שלי מתנהלים בקצב מסחרר ואני מנסה ללהטט בין הבית לעבודה ובין עבודה לבית, משהו שאני לא עושה בהצלחה יתרה, מכון שהעבודה והמשימות מלוות אותי כמעט 24/7, מעסיקות אותי בכל מקום ובכל שעה, מצב שמשאיר אותי בלי רגע של מנוחה. מודה, אני אוהבת את זה, וכשאני כותבת "זה" אני מכוונת גם לקצב וגם לתוכן. אבל יש לפעמים רגעים שמרגיש לי דיי, עמוס וצפוף לי נפשית ובעיקר תקוע לי, המעיינות יבשים ואני חייבת להתחבר לאיזה בלון חמצן, זקוקה דחוף לקצת חופש ומרחב, אחרת יכולת היצירה והחשיבה שלי נעלמים ובלעדיתם כלום לא עובד אצלי. מספר ימי החופש המעטים שאני זוכאת להם בשנה, בתוספת ימי החופש הרבים שהילדים מקבלים והפער שנוצר ביניהם, לא ממש מאפשרים לקחת יום חופש שכזה כל כך בקלות, בטח לא בתדירות שלה אני זקוקה. ותוסיפו לזה גם את העובדה שאני אמא ולצאת מהבית לכמה ימים זה חתיכת פרויקט, בקיצור החלומות על חופש הופכים למציאות של עוד עבודה ועוד מרוץ ומדחיקים את הצורך הזה עד שהוא פשוט מתפוצץ. בפיוץ האחרון החלטתי לא לוותר ושיש כאן הזדמנות ללכת על זה בענק (ענק זה יחסי כמובן), אז לקחתי את חברתי הטובה צופיה (שם בדוי, השם המלא שמור במערכת), הרכבנו את משקפי השמש, ארזנו מזוודה קטנה (ועוד מלא תיקים), נכנסנו לרכב ועשינו לנו חופשה סטיל תלמה ולואיז במובן המטאפורי כמובן. חלון פתוח, מוזיקה רועשת, ואנחנו נוסעות צפונה בלי תוכניות (טוב, כמעט בלי), ספונטני לחלוטין, זורמות עם מה שבא. רק המחשבה על זה שאני - תמר אסרף שהכל אצלי עובד על פי ל"זים ומתוכנן היטב מראש - פשוט אקום ואסע אל הלא נודע, כבר שחררה לי את הקיטור המבעבע. כל הדרך וגם כמה שעות לפני לא הצלחתי למחוק את החיוך מהפרצוף שלי. "אני פשוט נוסעת" זה משהו שתמיד רק קורה לאחרים, לא לי, והנה אני עושה את זה, ככה בלי הרבה הכנות, לוקחת יומיים הפסקה מהטירוף וקדימה הסתער. נכנסנו לרכב ולרגע הרגשתי איך כל המשקל הכבד שיושב לי על הכתפיים מושלך מאחור, למרות שכל הדרך חפרתי לצופיה (שם בדוי) על "ההדחה" ועל המחקרים בעניין שמזכירים לי את הפרוטוקולים של זקני ציון וגם עשיתי כמה טלפונים בנושא וניסיתי לקדם עוד איזו כתבה או שתיים, עדיין הרגשתי חופשייה חופרת ומאושרת.

ירדנו לכיוון הבקעה וליד הישוב הצעיר רותם נזכרנו שיש בית קפה מקסים במקום, אז נכנסנו, נוף מדהים של מדבר, שקט, עיצוב מתוק וצנוע ואוכל מעולה. המשכנו צפונה על כביש הבקעה וכשהגענו לצומת צמח הבנו שמה שחסר לנו כרגע זה מסאד טוב, אז נסענו לישוב נטור ופשוט הכרחנו את בעלת הספא שם לעשות לנו מסאד.

כשהיא שאלה בטלפון מתי נגיע הודענו לה שאנחנו כבר בכניסה לישוב, ולשמחתנו היא דזמה ואנחנו זכינו במסאד מפנק. המשכנו משם לקיבוץ מרום גולן, לצימר מקסים, כי אם חופשה

משפחת יעקב ויוצר רושם מטעה של אידיליה של ישיבה בארץ ישראל? נראה שאפשר להסביר זאת לאור דברי רש"י בשם חז"ל על הסיבה שעשו עזב את ארץ ישראל. בפסוק נאמר שעזב את הארץ "כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אותם מפני מקניהם". שואל הרמב"ן - הרי היה עוד מקום בארץ ישראל מלבד חברון! ואכן מפרש רש"י בשם המדרש שהסיבה האמיתית לעזיבתו של עשו היא "מפני שטר חוב של גזירת כי גר יהיה זרעך המוטל על זרעו של יצחק, אמר, אלך לי מכאן אין לי חלק לא במתנה שנתנה לו הארץ הזאת ולא בפרעון השטר". כלומר, לארץ ישראל יש מחיר של הירידה לגלות מצרים, עשו לא מוכן לשלם מחיר זה ולכן עוזב את הארץ. אולם יעקב מוכן לשלם מחיר זה. ב"וישב יעקב" יעקב אכן קובע את היתד להתישבות בארץ ישראל, והתלאות שמתחילות מיד ומביאות לירידה למצרים אינן סותרות עובדה זו, שהרי כדי לזכות בארץ ישראל יש לפרוע את השטר של "כי גר יהיה זרעך", אולם ביתד זו שקובע יעקב ב"וישב יעקב" מובטחים הוא וזרעו שהירידה למצרים היא זמנית על מנת לשוב ולזכות בארץ ישראל.



מעיל רוח SOFT-SHELL



יהודה ושומרון

הסיפור של א"י יהודי

והפעם 2 סוגים

עם רקמת יהודה ושומרון
הסיפור של כל יהודי

פליז דו"צ | מעיל רוח

ניתן להשיג בצבעים



כחול-שחור

מעיל רוח	פליז דו"צ
170	130
₪ ליח'	₪ ליח'

* המחירים אינם כוללים דמי משלוח | המלאי מוגבל

מרכז הזמנות ארצי

052-5665052

-נדב-

ישראל שלי

... הודעה עוקב ✓ אהבתי



עוד ▼ אוהבים את זה | תמונות | אודות | ציר הזמן 142,790

Erel Segal
@ErelSegal

אחרי שבכירה במשרד המשפטים ניסתה לחסל את אילת שקד והצמידה לה ציטוט מפוברק אצל ברנע, מירי רגב חושפת בראיון איתי את זהות הבכירה: דינה זילבר

11:19 לפנה"צ · 07 דצמ'14

updates

היועמ"ש וינשטיין נפרד מלבני: "את שומרת הסף של הדמוקרטיה"

פורסם: 04.12.14, 11:22

השרה ציפי לבני נפרדה מעובדי משרד המשפטים בירושלים. היועץ המשפטי לממשלה יהודה וינשטיין נפרד ממנה ואמר: "את שומרת הסף של הדמוקרטיה".

עוד אמר וינשטיין: "אני לא רוצה לומר דברים פוליטיים. אבל הציבור בישראל לא יכול לוותר על כשרותך, יכולותך וישרך. מצאתי כך משענת איתנה ומוצקה לכל דבר שניסיתי להוביל במשרד".

(מרוך אזולאי)

ישראל שלי
אהבתי · 7 לדצמבר



189

אהבתי · הגב · שתף

1,024 אנשים אוהבים את זה.

- Ami Shachar**

העבודה עוד רבה לפנינו ויש לגרום לאחוז הצבעה גבוה בקרב נאמני ארץ ישראל
- Moshe Rajwan**

נחום ברנע-התנצל, אבל מי שהמציא את השקר הזה כלפי איילת שקד: דינה זילבר לפי האמור לעיל - צריך להיות מפוטר היום. במערכת כמו הפרקליטות אסור שיהיו אנשים כאלה שאפשר שדעותיהם הפוליטיות ישפיעו על גורלם של אנשים.
- Hanita Atoun**

זהירות מדמוקרטיה עממית. תפקיד העיתונות חשוב מתמיד - תבדקו את הציטוטים שלכם, שלא נהפוך לגנון, כלומר עוד יותר גנון.

במדינה דמוקרטית העם מחליט - לא המשפטנים. הנה שתי התערבויות בוטות ממשרדו של היועמ"ש מהימים האחרונים.

הפיצו את האבסורד. בכירי המערכת המשפטית, לא נסבול התערבות (בלתי חוקית) שלכם בפוליטיקה. פעמיים בימים האחרונים ניסיתם להשפיע על דעת הקהל. פעמיים התערבתם בצורה בלתי-חוקית וחצופה בפוליטיקה ובמערכת הבחירות שבפתח.

בסופו של דבר, אתם *פקידים* ולא נבחרים. ציבור. אנחנו יודעים שהתרגלתם להכתיב לנו מה לעשות, התרגלתם שכל הזמן שואלים אתכם מה לעשות ואיך לעשות - אבל אל תגזימו.

העם יחליט - על אפכם ועל חמתכם.

====
הפיצו.

ישראל שלי
עושים ציונות

יהודה ושומרון

זה שלנו זה חיוני זה אפשרי

כל הנתונים והמחקרים העדכניים אודות יהודה ושומרון בתוספת סט מפות הסברה - "ישראל שלי על המפה"

ועכשיו במבצע
ספרון הסברה + סט מפות בשני גדלים
ב 48 ש"ח בלבד
לא כולל משלוח | ניתן להזמין בעברית או באנגלית



להזמנות - מוקד יש"ע: 052-5665052



מה יקרה

"נשים עושות עסקים" באריאל | כ"ב בכסלו 14.12

אמא ובעלת עסק? חולמת לנהל עסק משגשג ומצליח ולגדל ילדים בשמחה וברוגע? באי לכנס נשים עושות עסקים בהיכל התרבות באריאל ותגלי איך להגדיל משמעותית את הרווחים שלך בעסק ליצור לעצמך יותר זמן פנוי ליהנות באמת ממה שאת עושה ולהיות גם אמא רגועה ושמחה. הכניסה ללא תשלום. 076-8844899.

"מבצע אל ההר" בבי"ס שדה כפר עציון | כ"ז בכסלו 18.12

יום עיון בנושא המבצע האחרון במרחב הרי יהודה, שהביא להרחבת פרוזדור ירושלים וכמעט פרץ את הדרך לגוש עציון ומזרח ירושלים. יום העיון, שיתקיים בבי"ס שדה כפר עציון יחל בשעה 9:00 ויכלול גם סיורים למעוניינים, הרצאות שונות וגילויים חדשים מאותה תקופה. לפרטים והרשמה: בי"ס שדה כפר עציון-02-9935133 או באתר הבי"ס.



יום רביעי | 17 לדצמבר

קובי אפללו בקרני שומרון | כ"ה בכסלו 17.12

אתם מוזמנים להדליק נר שני של חנוכה יחד עם הזמר קובי אפללו במופע סוחף שייערך באולם הפיס בקרני שומרון, במסגרת פרויקט "בימות פיס". המופע יתחיל בשעה 20:30 וכרטיס יעלה רק 30 ש"ח לאדם. ניתן לרכוש בטלפון 03-792021/3



המננים ביו"ש

הקרן האחרון של יהודה המכבי

פינה מיוחדת לקראת חנוכה



החברה להגנת הטבע
בית ספר שדה עפורה

לאחר מותו יונתן ושמעון אחיו של יהודה מוציאים את גופתו משדה הקרב אפוף העשן ולוקחים את הפיקוד על היהודים שהיו שבורים מנפילת מנהיגם הגדול שעד עכשיו הצליח לנצח כמעט את כל הקרבות, והחזיר להם את השקט לפרקים קצרים בין מלחמה למלחמה. הקרב אומנם כשל אך בראיה כוללת המטרה הושגה שכן בית המקדש טוהר והריבונות חזרה לשליטה יהודית, הסלוקים הכירו ביהודים ובדתם וזירות הדת בוטלו. יהודה המכבי יזכר כמנהיג דגול אשר מצליח לשחרר את ירושלים ולהשיב ליהודים את הריבונות בארצם.

פנים מול פנים בחזית הקרב, שכן עד כה הם היו רגילים להילחם בשיטת גרילה ולהפתיע את האויב באיזורים מוכרים ובשליטה יהודית (כמו הרי גופנא שבהם חיו כהנים) אך כאן האיזור אינו בשליטה יהודית, ולכן נסוג לכיוון מורדות הר בעל חצור. בקבידס שולח את אחת מקבוצות הפרשים "הקרן הימנית" לאגף את הר בעל חצור מצפון, וקבוצת פרשים נוספת "הקרן השמאלית" מדרום, והוא וחיליו מגיעים מאלעשה דרום-מערב לבעל חצור, ובכך יוצר סגירה צבאית על יהודה ולוחמיו המועטים שעדיין איתו, ומביס את יהודה.

אשל טסלר - בית ספר שדה עפורה

מהלך הקרב - בקבידס וצבאו חנו בבארות המזוהה כיום כאל-בירה, ויהודה המכבי וצבאו חנו בבית זית המזוהה באזור ביר זית. יהודה היה רגיל לשלוט בקרב עד עכשיו, הן במיקומו והן בטקטיקה שבה לחם. בצורה מתוחכמת הוא הציב מארבים והפתיע את האויב, אך כאן, הסלוקים הכתיבו את הכללים ואת המיקום ולכן כל יתרון ההפתעה ירד לטימיון. הסלוקים הכריחו את יהודה ואנשיו להתייבב בדרך הראשית (דרך האבות בקטע המחבר בין אל בירה צפונה, עוברת בתוואי כביש 466 של ימינו) ולהילחם איתם פנים מול פנים. דבר זה הוריד להם את המורל רבות וגרם לירידה במוטיבציה של הלוחמים. הקרב היה קשה ומותח. יהודה ואנשיו התקדמו לעבר הסלוקים בעוד שאלו מסתערים לעברם לבושים עם שריון כבד וכיזונים גדולים וכבדים, מסודרים בשיטת הפלנקס המחולקת לארבעה מחנות, בראש קלעים וקשתים, באמצע הכח העיקרי-פלנגות ומכל צד פרשים.

שני הכוחות ניפגשו באלעשה כיום מזהות עם חירבת על עשי, מדרום לרמאללה. 2,200 לוחמיו של יהודה חוזים את התבוסה בקרב ונסים חזרה לביר זית. יהודה נישאר באלעשה עם 800 לוחמים בלבד. יהודה אינו מוכן להיכנע ללא קרב ולסגת ומצטט את הפסוק מספר נחמיה (פרק ו' פסוק י"א) "האיש כמוני יברח...?" אחרי קרב קשה ומתיש, יהודה מבין שסיכויי לנצח בקרב כמעט אפסיים בשל הנחיתות המספרית של הלוחמים, וחוסר באימון בקרב

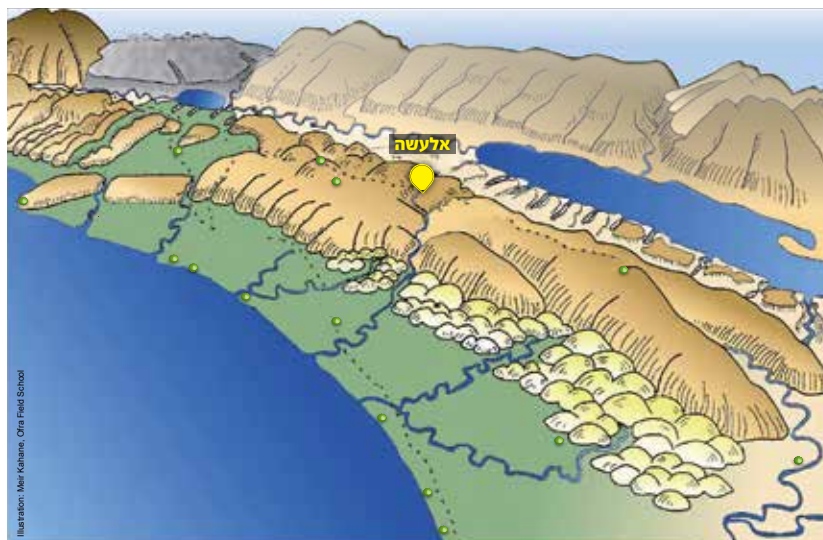


Illustration: Mer Kahana, Ofra Field School



מה קורה?



לדיווחים ותמונות:

dover@yesha.co.il

הי"ד בצומת אלון שבות **5**. כשזיהה ישעיה את המחבל, יצא מהרכב והחל להיאבק בו ולהרחיקו ממרכז הצומת על מנת שלא יוכל לפגוע בעוברי אורח נוספים, ומנע בכך אסון גדול יותר. ישעיה נפצע במאבק ועדיין מאושפז בבית חולים הדסה עין כרם לאחר שנותח.

צהוב בעיניים למעלה מ-200 איש השתתפו השבוע בהרצאתו של אחד מגדולי מאמני הכדורסל בישראל ועוזר מאמן מכבי ת"א, **פיני גרשון**, בכנס פתיחת השנה של מחלקת הספורט בבנימין (תמונת השער). הכנס הוא פרי שיתוף הפעולה שבין המועצה האזורית מטה בנימין בראשותו של **אבי רואה**, מנכ"ס בנימין בראשותו של **עמית קדמון** וכן מחלקת הספורט שבמתנ"ס בראשות **זאבי המאיר**. גרשון אמר לנוכחים כי הוא שמח להגיע לבנימין ול"פגוש אנשים אמיצים ומרתקים". גרשון סיפר על רגעי ההכרעה הדרמטיים בגמר גביע אירופה ואמר כי "במכבי לא היו לנו השחקנים הטובים ביותר, אבל בנינו את הקבוצה הטובה ביותר".

השבוע בהקרנת בכורה בסינמטק בירושלים. מאות אנשים, ביניהם אנשי קהילת נצרים, רבנים, אישי ציבור, ביטחון ותקשורת הגיעו להקרנת הסרט שהופק בשיתוף הבמאית **יהודית פסל**, מרכז קטיף והסינמטק. הסרט מספק הצצה למה שמתחולל במוחה של נערה תושבת נצרים, עשרה ימים לפני הגירוש. בין המתועדות בסרט גם רותי פוגל הי"ד שנרצחה באיתמר. אלוף פיקוד הדרום לשעבר, **דורון אלמוג**, שליחו את קהילת נצרים בתקופת הגירוש, השתתף באירוע ההקרנה ואמר בהתרגשות: "החלוציות שלנו ושלכם היא שקובעת את גבולות המדינה והאדם".

21 שנים בלעדיו במלאת 12 שנים לקרב ב"ציר המתפללים", נערכה אזכרה לאלוף משנה דרור וינברג הי"ד, שהיה מח"ט חברון ונהרג בקרב שבמהלכו נרצחו 12 לחמים. מאות נכחו באירוע, וביניהם מח"טים רבים, הרב הצבאי הראשי **רפי פרץ**, החזן הצבאי הראשי **שי אברמסון**, ח"כ **מוטי יוגב** **4**, נציגי הישוב היהודי בחברון ורבים אחרים.

הוקרה לציבור פקד מרחב חברון נצ"מ **ישראל טל**, וסגן ראש המועצה האזורית גוש-עציון, **משה סוויל** העניקו השבוע תעודת הוקרה **לישעיה הורביץ** שנאבק במחבל שרצח את דליה למקוס

האח בבנימין שר הכלכלה **נפתלי בנט** ערך בשבוע שעבר ביקור ביישוב בית אל. השר סייר במצפור "שא נא עיניך" שבפסגת יעקב ביישוב, יחד עם ראש מועצת בית אל **שי אלון**, מנכ"ל המועצה **אמיתי ריטמן**, הדוברת **יעל בן ישר**, רכזת התיירות **ג'וזי סיימון** אשר הדריכה את הסויר, וחברי מליאת בית אל, **יאיר פלטר** ו**חנן הכהן** **1**. בנט ערך תצפית על כל האזור וביקר במעון הילדים בשכונת הקראווילות בה מתגוררים מפוני שכונת האולפנה. בנט, המכהן גם כשר הדתות, הבטיח למארחיו כי יסייע בהקמת מועצה דתית לבית אל.

יש תקציב לאחר לחצים גדולים של ראשי מועצות מיש"ע ובעזרתם של ח"כ **מוטי יוגב** ויו"ר ועדת הכספים ח"כ **ניסן סלומינסקי**, העביר משרד הביטחון תקציב של כמיליון ₪ לספקים עבור מיגון רכביהם של תושבי יהודה ושומרון. במועצת גוש עציון בירכו על המהלך. ראש המועצה, **דידי פרל**, הדגיש כי "לצד המשך מיגון התושבים והיישובים, חייבת מערכת הביטחון לשנות חשיבה ולפעול בצורה שתעצור את המחבלים עוד לפני יציאתם לפגע".

פייגלין בחברון חה"כ **משה פייגלין** סייר השבוע בחברון יחד עם דובר היישוב היהודי **נועם ארנון** ומנכ"ל היישוב היהודי, **אורי קרן** **2**. בסויר קיבל פייגלין סקירה רחבה על העיר מתצפית החדשה שהוקמה בבניין יהודי בתל רומידה ומשם הגיעו לאתר הארכיאולוגי החדש שבו גילו מקווה טהרה ומבנים גדולים מתקופת בית שני. פייגלין אמר עם צאתו ממערת המכפלה: "ככל שנחזק את הריבונות במקומות הקדושים, כך תל אביב תהיה בטוחה יותר".

בין שמים וחול סרט חדש, "בין שמים וחול", הוקרן

סליחתי הציפור שלכם
מבית מקוד ראשון
רוצים להפיץ אהבה בין אב בציבור הדתי?
איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום באלפי בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדבקת מודעות בבתי הכנסת ובריבויים דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

לרשותנו מאגר ממוחשב של כל בתי הכנסת כולל-רשימת גבאים להפצה ממוקדת לפי קהל היעד

לפרטים: יוסי בן הדור - 052-8908518
 ezrac@makorrishon.co.il

לאסף קרדש ופנינה מרגוליס
מזל טוב ענק לרגל האירוסין
 אהבים, כל החברים מאושרים!

המוציא לאור: מועצת יש"ע
ביהודה ושומרון וחבל עזה
מועצת היישובים היהודיים
 רמת הגולן 55, ירושלים
 טלפון 02-6211999 02-6516662 פקס 02-6516662

עורך: רוני ארזי **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: דוברות היישוב היהודי בחברון, דוד וילדר, ויקיפדיה, צופיה דיקשטיין
הפקה: יש שחר הפקות בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il
 אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

www.myesha.org.il